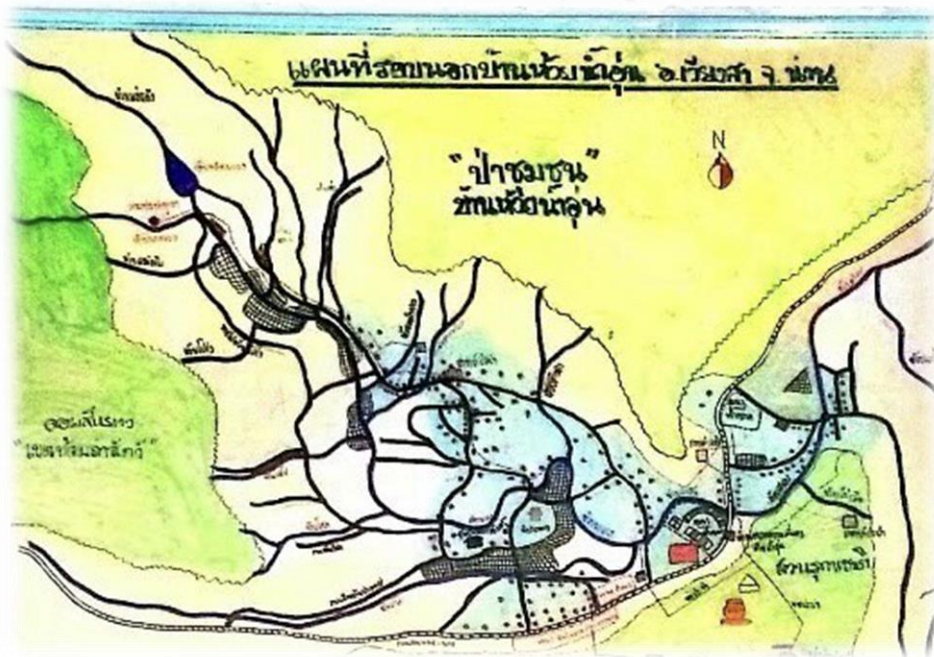

บ้านห้วยน้ำอุ่น ตำบลล่ออายนาไลย อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ประวัติความเป็นมา

บ้านห้วยน้ำอุ่น ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลอ่าวนาไลย อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน อยู่ห่างจากอำเภอเวียงสา ไปทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตร ถนนยันตรกิจโกศล (สายน่าน – แพร่) และอยู่ห่างจากตัวจังหวัดน่าน ประมาณ 58 กิโลเมตร บ้านห้วยน้ำอุ่น เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบตามเชิงเขา อดีตเป็นคุ่มๆหนึ่งของบ้านปางมอญ แต่ด้วยสภาพการตั้งบ้านเรือนที่แยกออกเป็นคุ่มตามย่อมบ้าน ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านปางมอญทำให้การติดต่อสื่อสารมีความยากลำบาก ต่อมาในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 ได้แยกหมู่บ้านออกมาจากบ้านปางมอญ หมู่ที่ 7 และได้ตั้งชื่อตามน้ำผุดที่ไหลออกมาจากภูเขาซึ่งมีความอุ่นตลอดเวลาและไม่เคยแห้ง ว่าบ้านห้วยน้ำอุ่น หมู่ที่ 11 ตำบลอ่าวนาไลย อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน โดยมีผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือนายเผชญ์ กั้นจินะ

บ้านห้วยน้ำอุ่น มีสถานที่สำคัญและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ดังนี้

ห้วยน้ำอุ่น มาจากตาน้ำผุดที่เกิดขึ้นกลางภูเขาบริเวณด้านห้วยน้ำอุ่น ที่มีอุณหภูมิที่ค่อนข้างสูง มีประวัติเล่าว่าทหารไทยกับทหารพม่าที่รบกันด้วยหอกดาบจนเลือดแห้งติดดาบและมีต้องนำมาล้างน้ำอุ่นที่ผุดจากดอยนี้เลือดถึงจะออก) ตาน้ำที่ผุดจากดอยนี้ชาวบ้านเรียกว่า “น้ำอุ่น” ตาน้ำอุ่นที่ผุดจากดอยนี้ มีทั้งหมด 6 ที่ (ชาวบ้านเรียกน้ำออกดอย) ต่อมาวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2501 ชาวบ้านเห็นว่าตาน้ำที่ผุดจากดอยนี้ไหลทิ้งไปไม่มีประโยชน์อะไรจึงได้สร้างเป็นน้ำประปาภูเขาใช้ในหมู่บ้าน รวม 5 แห่ง

พลับพลาที่ประทับ ชาวบ้านห้วยน้ำอุ่นพร้อมด้วยภาคส่วนราชการและเอกชนได้ร่วมกันสร้างศาลาทรงประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมมหาราชวังมณฑลอยุธยา รัชกาลที่ 9 เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2501 และพระองค์ทรงเสด็จมาประทับเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2501 ตอนเสด็จพระราชดำเนินดูแลความทุกข์สุขของประชาชนในจังหวัดน่าน โดยสร้างอยู่กลางดอยบริเวณด้านตรวจห้วยน้ำอุ่น มีบันไดจากถนนถึงพลับพลาทรงประทับ รวมทั้งหมด 36 ชั้น

โถงยักษ์ ได้รับงบประมาณค่าวัสดุในการก่อสร้างจาก รพช. โดยใช้แรงงานของประชาชนบ้านปางมอญหมู่ที่ 7 และบ้านห้วยน้ำอุ่นหมู่ที่ 11 ได้ร่วมแรงร่วมใจกันก่อสร้างโดยไม่คิดค่าแรงสร้างเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2529 โถงยักษ์มีความสูง 4.5 เมตร บรรจุน้ำได้ 42,865 ลิตร มีบันไดขึ้น 2 ข้าง ข้างละ 76 ชั้น ต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่จากกระทรวงสาธารณสุขได้นำน้ำอุ่นที่ไหลเข้าโถงยักษ์ไปตรวจสอบ พบว่าน้ำอุ่นเป็นน้ำที่มีส่วนประกอบของแร่ฟลูออไรด์จำนวนมาก และมีที่เดียวในประเทศไทย โดยในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2529 ได้ทำพิธีเปิดใช้โดยท่าน พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ ได้ทำพิธีเปิดเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เนื่องในวโรกาสพระชนมายุครบรอบ 50 พรรษา

โถงยักษ์ ผาคับข้าง มีตำนานกล่าวไว้ว่า อดีตทหารไทยกับทหารพม่ามีการสู้รบกันเพื่อแย่งดินแดน แต่ต่อมาได้สงบศึกกันชั่วคราวโดยได้มีสัญญาต่อกันว่าให้สร้างเจดีย์แข่งกันโดยไทยสร้างเจดีย์ที่วัดพระธาตุช้างค้ำ พม่าสร้างเจดีย์ที่วัดสวนตาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยมีข้อแม้ว่าหากใครสร้างเจดีย์เสร็จก่อนจะเป็นฝ่ายชนะได้ครอบครองจังหวัดน่าน อีกฝ่ายจะต้องออกจากเมืองไป ปรากฏว่าไทยเป็นฝ่ายชนะแต่พม่าไม่ยอมออกจากเมือง จึงเกิดการสู้รบกัน พม่าเป็นฝ่ายแพ้จึงหนีกระเจิงกระเจิงโดยมีทหารไทยขี่ช้างไล่ตามไป บางส่วนหนีไปทางทิศตะวันตกเขตอำเภอเวียงสาบริเวณโล่งสี่พัน บางส่วนหนีมาทางห้วยน้ำอุ่น ไปทางบริเวณช่องทางแคบที่มีหน้าผาเกือบชนกัน ทหารพม่าสามารถลอดผ่านช่องทางนี้ไปได้ แต่ทหารไทยไม่สามารถผ่านไป ได้เพราะช้างไปติดชอกผา จนชาวบ้านเรียกว่า “ ผาคับข้าง ” คือบริเวณที่จะถึงด่านตรวจห้วยน้ำอุ่นปัจจุบัน และสมัยก่อนเจ้าเมืองจะเสด็จไปที่ไหนจะใช้ช้างเป็นพาหนะในการเดินทาง พอมาถึงตรงผาคับข้างจะไม่สามารถผ่านไปได้จึงให้ชาวบ้านใช้จอบหรือเสียมขุดออกให้หลวมตัวช้างจึงจะผ่านไป ชาวบ้านจึงเรียก “ ผาคับข้าง ” มาจนถึงทุกวันนี้

ม่อนหัวก่อง เป็นชื่อของภูเขาลูกหนึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน ซึ่งมีชื่อมาจากการสู้รบของทหารไทยกับทหารพม่าในอดีต กล่าวกันว่าทหารพม่าที่พ่ายแพ้จากการสู้รบกับทหารไทยซึ่งมีความอ่อนล้าและไม่ได้รับประทานอาหารเช้า จึงได้ตั้งค่ายพักแรมบนภูเขาลูกนี้ หลับไหลด้วยความอ่อนล้า จนทหารไทยได้ตามมาทัน และได้สังหารทหารพม่าเป็นจำนวนมาก พร้อมตัดหัวพม่ามากองรวมกันไว้บนภูเขาลูกนี้ ต่อมาชาวบ้านเรียกภูเขาลูกนี้ว่า “ม่อนหัวก่อง” ปัจจุบันนี้ยังมีการชุดพบดาบ เสียมตุ๋น และหัวกะโหลกคนที่เปื้อนหิน เป็นจำนวนมาก

หนองขี้แฉัง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน ชื่อหนองขี้แฉัง มาจากเดิมเป็นหนองน้ำธรรมดา ที่รับน้ำมาจากลำห้วยแม่เลิมต้นกำเนิดมาจากตาน้ำอุ่นที่ผุดมาจากภูเขา (น้ำผุดด้วยออกจากภูเขานี้จะมี 6 ที่ และห้วยแม่เลิมเป็นอีก 1 ลำห้วยที่เกิดจากน้ำผุด) ซึ่งหนองน้ำแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์และมีต้นไม้ปกคลุมที่ร่มรื่นมาก และจากการสู้รบระหว่างทหารไทยกับทหารพม่า เกิดมีการล้มตายเป็นจำนวนมาก นกแร้งจำนวนมากได้มากัดกินศพทหารเป็นอาหารแล้วบินไปเกาะกิ่งไม้และกินน้ำและถ่ายอุจจาระบริเวณหนองน้ำแห่งนี้ จนชาวบ้านตั้งชื่อหนองน้ำแห่งนี้ว่า “ หนองขี้แฉัง ” แปลว่า หนองน้ำที่เต็มไปด้วยมูลอุจจาระของนกแร้ง เป็นจำนวนมาก

1.2 ตำแหน่งที่ตั้ง

บ้านห้วยน้ำอุ่น หมู่ที่ 11 ตำบลอายนาลัย อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ของอำเภอเวียงสา โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลยาบหัวนา
ทิศใต้	ติดกับ	อำเภอนาน้อย
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านฝิ่งหมื่น หมู่ 6
ทิศตะวันตก	ติดกับ	อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่

1.3 เนื้อที่

บ้านห้วยน้ำอุ่น มีเนื้อที่รวมทั้งหมด 4,906 ไร่

1.4 ประชากร

มีประชากรรวมทั้งหมด 610 คน เป็นชาย 286 คน เป็นหญิง 324 คน มีจำนวนครัวเรือน 198 ครัวเรือน

1.5 สภาพภูมิศาสตร์

สภาพพื้นที่ของชุมชนโดยทั่วไปเป็นหุบเขา มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ ที่มีภูเขาล้อมรอบ บริเวณหมู่บ้านมีลำห้วยไหลผ่าน 2 สาย ได้แก่ ลำห้วยแม่สาคร และลำห้วยนาหลวงซึ่งเป็นลำห้วยสาขาของลำห้วยแม่สาคร โดยมีพื้นที่ติดกับเขตอุทยานแห่งชาติและสวนป่าแม่สาคร และเป็นต้นกำเนิดต้นน้ำของลำห้วยแม่สาคร และลำห้วยนาหลวง

1.6 สภาพภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยรวมของบ้านห้วยน้ำอุ่น ในฤดูร้อนอากาศจะไม่ร้อนมาก เนื่องจากมีพื้นที่ติดกับติดกับเขตอุทยานแห่งชาติและสวนป่าแม่คำมี ส่วนฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็น ตอนเช้าจะมีหมอกปกคลุมทั่วบริเวณ ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกชุก สภาพอากาศโดยทั่วไป จะอบอุ่นและอากาศเย็น ลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน	ตั้งแต่	เดือนมีนาคม	ถึง	เดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	ตั้งแต่	เดือนมิถุนายน	ถึง	เดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	ตั้งแต่	เดือนพฤศจิกายน	ถึง	เดือนกุมภาพันธ์

1.7 อาชีพหลัก

ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำไร่ข้าว การทำไร่ข้าวโพด การทำสวนยางพารา ม่อนไหม มะม่วงหิมพานต์ การปลูกพืชผักสวนครัว การเลี้ยงสัตว์ รองลงมาคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป

1.8 สภาพพื้นที่ก่อนและหลังการทำกิจกรรมด้านการจัดการไฟฟ้าและฝุ่นควัน

สภาพพื้นที่ก่อนทำกิจกรรมด้านการจัดการไฟฟ้าและฝุ่นควันของชาวบ้านบ้านห้วยน้ำอุ่น ตำบลอายนาลัย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร แต่ก่อนสภาพพื้นที่เป็นป่าเหล่า ป่าไม่ค่อยมีความอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการเกี่ยวกับไฟฟ้า ทำให้มีการเผาป่าในพื้นที่ทำกินเกิดขึ้นบ่อยครั้งจนทำให้ไฟลุกลามเข้ามาในเขตพื้นที่ป่าชุมชน แต่ในปัจจุบันหลังจากการทำกิจกรรมด้านการจัดการไฟฟ้าและฝุ่นควัน สภาพป่าเริ่มมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น เนื่องจากในหมู่บ้านได้มีการกำหนดมาตรการการเผาขึ้นเพื่อให้ชาวบ้านได้ปฏิบัติตามกฎ กติกาของชุมชนที่ได้ตั้งไว้เพื่อป้องกันไฟป่าที่จะลุกลามเข้ามาในเขตป่าชุมชน โดยก่อนที่จะเผาจะต้องแจ้งผู้นำชุมชนหรือคณะกรรมการก่อนและต้องมีการทำแนวกันไฟก่อนที่จะทำการเผาป่าทุกครั้ง

2. ข้อมูลเชิงลึก

แรงบันดาลใจในการจัดการป่าชุมชนของบ้านห้วยน้ำอุ่น หมู่ที่ 11 ตำบลอายนาลัย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร

คนริเริ่มในการแก้ไขปัญหา

ผู้นำชุมชน/คณะกรรมการป่าชุมชน ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ แหล่งน้ำล่อเลี้ยงชุมชน แหล่งอาหาร/แหล่งรายได้ของชุมชน เช่น เห็ด การขยายพื้นที่เพาะปลูก การแบ่งเขตป่า/ รัฐ/ชุมชนและปรับฐานคิด “ ไม่เผาป่า ได้กินเห็ด ” แก้ปัญหาด้วยการตั้งกฎของชุมชนไม่ให้ชาวบ้านเข้าไปตัดไม้ทำลายป่าและปรับพฤติกรรมในการปลูกพืชจากข้าวโพด พืชยืนต้น โดยมีหน่วยงานของกรมป่าไม้ หน่วยป้องกัน/ฟื้นฟู หน่วยป้องกันไฟป่า โดยชาวบ้านในพื้นที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยกันอนุรักษ์ป่าชุมชนให้มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น ถ้าจะทำให้ดีขึ้นอยากให้เจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลสม่ำเสมอ

การสื่อสาร/เชิญชวนในการดำเนินการแก้ไข

การเรียกประชุมชาวบ้าน มีการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในหมู่บ้าน มีการประชุมประจำเดือนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่า/ไฟป่า การพูดถึงกฎระเบียบป่าชุมชนรวมถึงการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ป่าชุมชน กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้นำชุมชน ชาวบ้าน หน่วยงาน ผลจากการประชาสัมพันธ์พบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยกันอนุรักษ์ป่าชุมชนรวมถึงการใช้ทรัพยากรจากป่าชุมชนตามกฎระเบียบที่ได้ตั้งไว้ร่วมกัน และมีกลุ่มชาวบ้านส่วนน้อยที่ไม่ให้ความร่วมมือ (แอบตัดไม้ไปขาย/บุกรุกพื้นที่เพิ่ม) แก้ไขโดยการกล่าวตักเตือน การปรับตามกฎระเบียบของชุมชน

การขยายการมีส่วนร่วม

บ้านห้วยน้ำอุ่น หมู่ที่ 11 ตำบลอ่าวนาไล อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน มีการตั้งกลุ่ม/คณะทำงานของป่าชุมชนทั้งหมด 15 คน มีการจัดการความคิดของคนโดยการเรียกชาวบ้านมาพูดคุยกัน ช่วยกันระดมความคิดและปรับทัศนคติร่วมกันโดยมีเครือข่ายของหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นสื่อกลาง เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันในการช่วยกันอนุรักษ์ป่าชุมชน รวมถึงการใช้ทรัพยากรและผลผลิตจากป่าชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดตั้งกฎของป่าชุมชนร่วมกัน/หาแนวทางร่วมกันเพื่อแก้ปัญหา ทำข้อตกลงร่วมกันในหมู่บ้าน ส่วนการขยายการมีส่วนร่วมปัญหาคือมีหมู่บ้านอื่น เช่น จ.แพร่ เข้ามาบุกรุกพื้นที่ในการหาเห็ด/ของป่าอื่นๆ ภายในป่าชุมชน แก้ไขโดยการทำข้อตกลงร่วมกันในหมู่บ้าน มีกำหนดอาณาเขตป่าชุมชนให้ชัดเจนพร้อมตั้งป้ายชื่อป่าชุมชน มีอาณาเขต ขนาดพื้นที่ที่ชัดเจน

แผนชุมชน/ข้อตกลงป่าชุมชน

1. การปลูกป่าหรือปลูกต้นไม้เสริมในพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือเขตเขยป่าที่เสื่อมโทรม
2. การบวชป่าเพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณของป่าที่ให้คุณประโยชน์ที่ล้ำค่าและบวชเพื่อป้องกันการทำลายป่าด้วยในตัวเสริมคุณค่าให้กับป่าชุมชน
3. การจัดชุดลาดตระเวนป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์เพื่อตรวจความเรียบร้อยและสร้างความสมบูรณ์แบบของป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์อย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งการทำแนวกันไฟในช่วงฤดูแล้ง

คณะกรรมการป่าชุมชน

1. นายเนตร คำเครื่อง	ประธาน	10. นายสมนึก ว่างอะโตก	กรรมการ
4. นายสายันต์ ยาวิละ	รองประธาน 1	11. นายมานิตย์ กันจันะ	กรรมการ
5. นายทูล ยอดอ้อย	รองประธาน2	12. นายมนตรี หมื่นไธสง	กรรมการ
6. นางจิราภร จำปา	เลขานุการ	13. นายสมงษ์ อารัญ	กรรมการ
7. นายสมบูรณ์ อินต๊ะเสน	กรรมการ	14. นายกำ ทิพวงศ์	กรรมการ
8. นายเปลื้อง แก้ววิเชียร	กรรมการ	15. นายทองใส ปะตังทะสา	กรรมการ
9. นายล่อง ประมาณ	เหรัญญิก	16. นายสุพจน์ คำเครื่อง	กรรมการ
		17. นายเผชัญ กันจันะ	กรรมการ

กฎระเบียบป่าชุมชน

1. ห้ามตัดไม้ทำลายป่าในเขตพื้นที่ป่าชุมชนฝ่าฝืนปรับครั้งแรกปรับต้นละ 1,000 บาท ต้นที่2 ปรับ 2,000 บาท ต้นที่ 3 3,000บาท เพิ่มต้นละ 1,000 บาทตามจำนวนต้น
2. ห้ามบุกรุกเข้าพื้นที่ป่าชุมชนและพื้นที่ป่าอนุรักษ์ฝ่าฝืนมีการตักเตือนและดำเนินคดีตามกฎหมายของกรมป่าไม้
3. ห้ามนำรถไถ,รถแม็กโคร เข้าพื้นที่ป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์ที่ทำให้มีผลกระทบต่อป่าและธรรมชาติฝ่าฝืนว่ากล่าวตักเตือนและปรับเป็นเงิน 5,000 บาท
4. ห้ามเผาทำลายป่าในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าชุมชนฝ่าฝืนจับและดำเนินคดีตามกฎหมาย
5. ห้ามล่าสัตว์ป่าหวงห้ามในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์เด็ดขาด ฝ่าฝืนปรับ 10,000บาท

วิธีการที่ชุมชนเลือกใช้ คือ กฎ กติกาชุมชน

กฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนในขอบเขตที่ไม่ทำลายและใช้ประโยชน์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การเข้าไปเก็บเห็ด หาหน่อไม้ เป็นต้น สามารถทำได้ยกเว้นการเก็บเห็ด หาหน่อไม้ หรือตัดไม้เพื่อนำไปขาย ซึ่งไม่สามารถทำได้ การตัดไม้เพื่อมาสร้างบ้าน ต้องขออนุญาตจากผู้นำชุมชน/คณะกรรมการป่าชุมชนก่อนเสมอ

การจัดการคนกับคน

มีการจัดการความคิดของคน โดยการให้ข้อชี้แจงกับชุมชนในการจัดตั้งป่าชุมชนเพื่ออะไร (อนุรักษ์, แหล่งน้ำ, อาหาร) ทำข้อตกลงร่วมกันในเรื่องแนวทางในการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรจากป่าชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเข้าใจให้ตรงกันและให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าร่วมกัน มีการกล่าวตักเตือน เข้าไปคุย หากไม่ฟังก็ปรับตามกฎระเบียบที่ตั้งไว้

การจัดการคนกับป่า

ทำข้อตกลงร่วมกัน พุดถึงผลเสียของการไม่อนุรักษ์ป่า ปัญหาที่เจอคือ มีผู้ขัดแย้งพื้นที่ทำกินก่อนจะทำเป็นป่าชุมชน วิธีการแก้ไขในเรื่องนี้ก็คือการพูดคุย ทำข้อตกลงร่วมกัน หากไม่ฟังก็มีการปรับตามกฎระเบียบป่าชุมชนที่ได้ตั้งไว้ รวมถึงการมีกิจกรรมให้ชาวบ้านทำร่วมกันในการช่วยอนุรักษ์ ฟันฟูป่า ชุมชนส่วนกิจกรรมที่ทำร่วมกันเช่น จัดทำแผนที่ป่าชุมชน/แผนที่น้ำ ปลุกป่า บวชป่า ทำแนวกันไฟ ทำแนวเขตระหว่างหมู่บ้านร่วมกับกรมป่าไม้ มีการลาดตระเวนป่า

SWOT การจัดการป่าชุมชนบ้านห้วยน้ำอุ่น ตำบลอ่าวนาไผ่ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

จุดแข็ง	โอกาส
<ul style="list-style-type: none"> - ชาวบ้านในชุมชนมีการทำแนวกันไฟรอบแนวเขตป่าชุมชน มีการรวมกลุ่มกันของชาวบ้านอาสาดับไฟป่า - ชาวบ้านในพื้นที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยกันอนุรักษ์ จัดการ พื้นที่ป่าชุมชนมีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น - ชาวบ้านในหมู่บ้านส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้ตั้งไว้ร่วมกัน - มีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน เช่น จัดทำแผนที่ป่าชุมชน/แผนที่น้ำ ปลูกป่า บวชป่า ทำแนวกันไฟ ทำแนวเขตระหว่างหมู่บ้านร่วมกับกรมป่าไม้ มีการลาดตระเวนป่า 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานของกรมป่าไม้ หน่วยป้องกัน/ฟื้นฟู หน่วยป้องกันไฟป่า เข้ามาช่วยเหลือ
จุดอ่อน	อุปสรรค
<ul style="list-style-type: none"> - ชาวบ้านไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการเกี่ยวกับไฟป่า ทำให้มีการเผาป่าในพื้นที่ทำกินเกิดขึ้นบ่อยครั้งจนทำให้ไฟลุกลามเข้ามาในเขตพื้นที่ป่าชุมชน - มีแนวเขตพื้นที่ป่าชุมชนไม่ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีหมู่บ้านอื่น เช่น จ.แพร่ เข้ามาลุกกล้าพื้นที่ในการหาเห็ด/ของป่าอื่นๆ ภายในป่าชุมชน

ข้อเสนอแนะ : ถ้าจะทำให้ดีขึ้นอยากให้เจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลในเรื่องการอนุรักษ์ป่าอย่างสม่ำเสมอ